

AŞI DİNİMİZİN DE BİR GEREĞİDİR (2)

(...dünden devam)

Hastalık ilk çıktığı sırada pek ürkütücü görünmüyordu. Nitekim Ömer de fethe-dilmiş olan Şam'a bir sefer düzenlemiş, Medîne'den yola çıkmıştı. Tebuk yakınındaki Sürğ'a vardığında ordu komutanları kendisini karşılayıp Şam'da veba salgını çıktığını bildirdiler. Aldığı bu haber karşısında ne yapacağını kestiremeyen Ömer, ilk Muhacirlerle durumu görüştü. Şam'a gitmeli mi, yoksa Medîne'ye geri dönmeli miydi? Ahab değişik görüş belirttiler. Kimi gitmeyi, öneriyor "Sen Allah rızası için yola çıktın. Hiçbir âfet seni hedefinden alıkoymamalıdır!" diyordu. O zaman Ömer, Mekke'nin fethinden sonra hicret eden Kureyşlileri toplayıp onların düşüncelerini sordu. Onların hepsi oy birliğiyle Şam'a gitmemeyi, çün-kü bunun büyük bir belâ ve tehlike olduğunu, tehlikeden sakınmak gerektiğini söyleyip Medîne'ye dönmeyi önerdiler. Geri dönmeyi emreden Ömer, sabah namazını kıldıktan sonra cemaate: "Ben dönüyorum, siz de dönün!" dedi.

Ebu Ubeyde:

□ Ömer, Allah'ın kaderinden mi kaçırıyorsun? Dedi.

Üzgün üzgün Ebu Ubeyde'-ye bakan Halîfe şöyle dedi:

□ Ey Ebu Ubeyde, keşke bu sözü senden başkası söyleseydi! (Böyle bir söz söylemek sana yakışmıyor). Evet, Allah'ın bir kaderinden, başka bir kaderine kaçırıyorum. Biraz başını öne eğdi, sonra ekledi: Baksana Ebu Ubey-de, iki yakasından biri yeşil, otlak, öteki kupkuru bir vadiye gelmiş olan adamın, hayvanlarını otlatmak için vadinin kuru yakasına salması da Allah'ın ka-deriyle, yahut otlu tarafına salması da Allah'ın kaderiyle değil midir?!

Bu konuşmadan sonra Ömer Ebu Ubeyde ile baş başa kalıp Şam'daki durumu vebaya karşı ne yapılmak gerektiği hususunu müzakere etti. Onlar böyle konuşurken Abdu'r-Rahman bn Avf çıkageldi. İnsanların kararsız hallerini görünce: "Ben Allah'ın Elçisi (sav)in şöyle buyurduğunu işittim: "□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□

ﷺ : *Bir ÷lkede veba çıkmış olduğunu duyarsanız, oraya gitmeyiniz, sizin bulunduğunuz yerde veba çıkarsa kaçmak için o ÷lkeden çıkmayınız*

!”

[1]

Bu hadis üzerine rahatlayan Ömer:

"Ey insanlar, dönünüz!"

dedi.

(devamı yarın..)

[1] Malik, Muvatta': İbn Mâce, b. fı't-tâûn: 5/1316; Ebu Mus'ab ez-Zührî, el-Câmi', No. 1869; İbn Hanbel, Musned: 194; Buhârî, Tıb, No. 5730, Hiyel, No. 6973. Hepsi Mâlik'ten almışlardır.